

на многобройни животни, които човѣкъ е убивалъ, довлѣчалъ въ пещерата, пекълъ на огъня и хранилъ семейството си. Отъ кожата на животнитѣ си поскърпвалъ кожухъ, който наметналъ на гърба си.

Въ разкопанитѣ пещери изъ Бѣлгария сж изровени кости на следнитѣ старовремски животни: пещерна мечка, пещерна хиена, вѣлкъ, първобитенъ волъ, северенъ еленъ, първобитенъ конъ, носорогъ, мамонтъ, козиорогъ и др. Тѣзи животни сетне сж измрѣли или сж се изселили. Промѣнилъ се климатътъ и много отъ тѣхъ сж избѣгали, или сж се измѣнили. Еленътъ е избѣгаль на северъ, сжщо и свирѣпата голѣма мечка; носорогътъ и мамонтътъ избѣгали на югъ. Мамонтътъ изчезналъ, а отъ него излѣзълъ слонътъ въ Индия и Африка. Отъ първобитния волъ и конъ сж произлѣзли днешнитѣ наши волове и коне. Останкитѣ отъ тия изчезнали вече животни сж събрани и наредени въ музеитѣ. Съветваме младитѣ си четци да посетятъ музеитѣ и да ги видятъ.

Лѣтно време човѣкъ и семейството му излизали да се припекуватъ на слънце предъ пещерата. По скалитѣ старцитѣ дирѣли кремъкъ и други твърди камъни, които поочуквали, та ги правили орждия за рѣзане, за дране или за удряне. Женитѣ намирали лепкава прѣстъ или глина, та правили сждини, които пекли на слънцето, а сетне на огъня. Тѣй се появило *грѣнчарството*. Видятъ ли нѣкаква опасностъ, пещерницитѣ бързишката сж се намѣквали въ тъмното си свѣрталище, запушвали дупката и така се спасявали.

Мжжетѣ и юношитѣ се сдружавали и по цѣли дни тичали изъ горитѣ и долинитѣ да трепятъ животни. Въ борбата съ свирепитѣ звѣрове много отъ тѣхъ ставали жъртва. По-лесно тѣ хващали и бияли еленитѣ, овцетѣ, а най-вече конетѣ, понеже били без-